

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 26. 4. 2023 v trestní věci **obžalovaného** [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], vedené pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 2. 11. 2022, č. j. 4 T 79/2022-334,

takto:

Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 2. 11. 2022, č. j. 4 T 79/2022-334, bylo rozhodnuto následovně:

Obžalovaný [REDAKCE], narozený [REDAKCE] v Praze, důchodce, trvale bytem [REDAKCE], okres Český Krumlov,

je vinen, že

v době nejméně od počátku roku 2020 do 3. 10. 2021 ve společně obývaném rodinném domě v [REDAKCE], okres Český Krumlov, dále ve společně obývaném obytném vozidle na společné dovolené ve Španělsku a jinde z důvodu žárlivosti psychicky ponižoval a fyzicky napadal svoji bývalou manželku poškozenou [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], a to tak, že ji nejméně jednou měsíčně slovně urážel a ponižoval vulgárními výrazy: "kurva, píča, čubka, zlatokopka, debil," že se mu kurví s mladými muži, opakovaně poškozenou zamykal ve společně obývaném rodinném domě, odkud utíkala přes balkon a zahradu pryč z domu, zavřel ji na půdě, schovával jí klíče od vstupních dveří domu, ale i od auta, opakovaně jí vzal telefon, schovával jí boty a oblečení, aby nemohla odejít z domu, kontroloval její mobilní telefon za účelem zjištění, s kým komunikovala, z jejího mobilního telefonu rozeslal mužským telefonním kontaktům zprávy, aby zjistil, zda ho s některým z nich nepodvádí, opakovaně s ní cloumal, házel s ní na postel a gauč, když se před ním zavřela v pokoji, neváhal vysadit dveře, na začátku října 2020 ji bezdůvodně napadl údery pěstí do hlavy, tahal jí za vlasy a vláčel po domě, v říjnu 2021 během společné dovolené ve Španělsku ji chytil za ruce, až měla modřiny, udeřil ji fackou do obličeje, hodil s ní o postel, zakažoval jí spát v obytném voze, vzal do ruky nůž, kterým rozřízl lehátko, na kterém v tu dobu poškozená seděla, přičemž poškozená následkem tohoto jednání utrpěla vždy zranění spočívající v různých pohmožděninách v obličeji, na těle a na ruce, avšak lékařské ošetření kvůli studu nikdy nevyhledala, a tímto jednáním vzbudil v poškozené pocity strachu, úzkosti a méněcennosti, kvůli kterým byla nucena vyhledat odbornou psychologickou pomoc,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společně obývaném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců. Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře 3 (tří) let a 6 (šesti) měsíců.

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby ve zkušební době dle svých sil ubradil nemajetkovou újmu způsobenou trestným činem a aby bezdůvodně jakýmkoliv způsobem nekontaktoval poškozenou [redacted], narozenou [redacted], zejména jí nevyznával své city.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené [redacted], narozené [redacted], trvale bytem [redacted], na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši 140 000 Kč, když se poškozená podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkazuje se zbytkem svého uplatněného a nepřiznaného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný [redacted]. Prostřednictvím svého obhájce napadl rozsudek ve všech výrocích. Namítl nesprávné hodnocení provedených důkazů ze strany soudu prvního stupně s tím, že soud prvního stupně v zásadě vždy činí v neprospěch obžalovaného. Některé skutečnosti svědčící ve prospěch obžalovaného nebere vůbec v potaz nebo je podceňuje. Napadený rozsudek je postaven prakticky pouze na výpovědi poškozené. Soud jí uvěřil v zásadě vše, co uvedla. Obžalovaný v rámci své výpovědi přiznal určitá dílčí (nehezká) jednání vůči poškozené (nikoliv však trestněprávní intenzity), které zasadil do kontextu soužití s poškozenou, jejich osobností a charakteru jejich vztahu. Naopak určitá dílčí jednání obžalovaný kategoricky odmítl. Soud prvního stupně vycházel z toho, že pokud se zmínil o těch dílčích jednáních, podobně jako se o nich zmiňovala poškozená, tak poškozená je pravdomluvná a že vlastně i to, co poškozená uvádí o těch ostatních (obžalovaným odmítaných) jednáních musí být též pravdivé.
3. Výpověď poškozené je třeba v prvé řadě brát v kontextu znaleckého zkoumání PhDr. Pytla. Z písemného znaleckého posudku tohoto znalce ohledně výpovědi poškozené vyplynulo zejména to, že: „specifická věrohodnost poškozené vyznívá spíše jako nevěrohodná“ a že: „ve výpovědích poškozené se objevily významné znaky zveličování, vč. pokusů vypadat lépe, vč. snah o externalizaci problémů, což může vést k závěrům o účelovém zkeresování informací především ve formě dramatiizace“. V rámci hlavního líčení tento znalec své závěry nejenom zcela jednoznačně potvrdil, ale k dotazům soudu prvního stupně a stran řízení své závěry ve vztahu k poškozené ještě více zостřil. Znalec hovořil např. o nahraném pláči u poškozené či o jakémsi syndromu vyhoření u poškozené či o přístupu poškozené k jejich vztahu ve smyslu vztah využít a poté jej opustit. Přestože znalecké zkoumání PhDr. Pytla neobsahuje žádné nejasnosti či rozpory, tak soud prvního stupně znalecké zkoumání PhDr. Pytla naprosto izoloval, kdy jej v rámci skutkových zjištění nebral vůbec v potaz. Přitom znalecké zkoumání je důkazem, který stojí v přímé opozici proti důkazu, na základě kterého byl vydán odsuzující rozsudek.
4. Výpověď poškozené pak je též nutné brát v kontextu jejího nelogického přístupu v soužití s obžalovaným, jak bylo na tento přístup v rámci závěrečné řeči obhajoby poukazováno. Ačkoliv měl žalovaný skutek trvat takřka 2 roky, tak za tuto dobu neexistuje svědecká výpověď, a to ani od přímých sousedů, která by potvrdila jednání kladená obžalovanému za vinu. Ve spisu nejsou ani zprávy o lékařském ošetření poškozené. A to přesto, že zejména incident, který se měl odehrát v říjnu 2020 (návštěva svědkyně [redacted] a jejího partnera), měl být podle líčení poškozené poměrně brutální povahy, a přestože k fyzickému napadání mělo docházet paušálně jedenkrát za měsíc. Pokud jde o fotografii obličeje poškozené, tak u této fotografie nebylo prokázáno zejména, zda ta poranění byla vůbec způsobena fyzickým útokem. Napadený rozsudek, patrně na základě vyjádření poškozené, dovozuje, že poranění byla způsobena fyzickým napadením ze strany obžalovaného, což on popírá. Napadený rozsudek dále nijak neřeší rozpor, z jakého období fotografie pochází, resp. k jakému incidentu se tato fotografie má vázat. Obžalovaný tvrdil, že tato fotografie existovala již cca 2 měsíce před svatbou, která se konala 28.9.2020. Poškozená však tuto fotografii přičleňuje právě k incidentu z října 2020. Napadený rozsudek období, ze kterého fotografie pochází, nikterak neřeší. Vzhledem k tomu, že poškozená uvedenou fotografií jistě disponuje v elektronické podobě, tak tato fotografie obsahuje informace (metadata) o jejím vzniku – datum a čas pořízení. To případně mělo být provedeno jako důkaz.
5. Stran otázky hodnocení osobnosti obžalovaného MUDr. Tuček dospěl k závěru, že jsou u obžalovaného zvyrazněny rysy impulsivní a rysy žárlivecké, nikoli však ve smyslu toho, že by se

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

jednalo o diagnózu. Soud prvního stupně i tento závěr překrucuje, když ze znaleckého zkoumání vnímá závěr, že obžalovaný je: „osobou silně žárlivou a majetnickou“. Nutno podotknout, že obžalovaný v rámci své výpovědi sám uvedl, že na poškozenou ve vztahu žárlil.

6. Soud prvního stupně zkresluje výpověď svědkyně [REDAKCE]. Z její výpovědi v zásadě vyplynulo pouze to, že tato byla ze strany obžalovaného v jejich vztahu několikrát vulgárně osočena, avšak to bylo vše. Z její výpovědi rozhodně nevyplynulo, že by ze strany obžalovaného byla nastolena nějaká tyranie a že by opakoval určitý tyranizující vzorec svého chování vůči ženám. Obžalovaný nesdílí vjem soudu prvního stupně, že by této svědkyni bylo nepříjemné v přítomnosti obžalovaného hovořit, či by dokonce snad tato podávala zkreslené svědectví. Nehledě na to, že soud prvního stupně mohl v tom případě přistoupit k opatření, aby tato svědkyně byla vyslechnuta v přítomnosti obžalovaného.
7. Obžalovaný ve svém pokročilém věku nikdy nebyl ani prošetřován za trestné či přestupkové jednání násilného (tyranizujícího) charakteru.
8. Svědkyně [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] podaly ohledně žalovaného skutku pouze svědectví zprostředkovaná. Tyto svědkyně v podstatě jen vyzdvihovaly pozitivní rysy poškozené a hovořily o jejich charakterových vlastnostech. Patrně v důsledku těchto vyjádření soud prvního stupně uvěřil poškozené vše, co tato uvedla. Výpovědi uvedených svědkyň jsou soudem prvního stupně nepochopitelně přeceňovány. Pokud byla do spisu založena komunikace s prvními třemi jmenovanými svědkyněmi, v zásadě vždy tato komunikace byla vyvolávána poškozenou. Vedle toho nepůsobí důvěryhodně, pokud se poškozená o týrání své osoby (oběti týrání se obvykle stydí a nesvěřují se ani svým nejbližším osobám) svěří svým kolegyním z pracovního prostředí, které shodně uvedly, že s poškozenou neměly blízký vztah. Po seznámení se s danou komunikací je možné dospět k závěru, že se ze strany poškozené mohlo jednat o komunikaci účelově vyvolanou, kterou poškozená připravovala vykonstruované nařčení obžalovaného. V této souvislosti nutno podotknout, že rozumové schopnosti poškozené byly znaleckým zkoumáním PhDr. Pytla označeny za vysoce nadprůměrné. Z tohoto hlediska je zřejmé, že poškozená byla předem připravovaného vypočítavého jednání schopná. To je možné doplnit i o další poznatky, které o osobnosti poškozené vyplývají ze znaleckého zkoumání PhDr. Pytla.
9. Je nutné podotknout, že poškozená má na výsledku této trestní věci své zájmy. Nejedná se přitom pouze o nárok na náhradu nemajetkové újmy, ale zejména o to, že v případě křivého obvinění obžalovaného ze strany poškozené, bude obžalováním požadováno od poškozené vrácení darovaných nemovitostí v Horní Plané pro nevděk poškozené. Záznam Diecézní charity Plzeň a zpráva Dr. Klimperové jsou opět zprostředkované. Tyto opět stojí výhradně na vyjádřeních poškozené. Z obsáhlé komunikace mezi obžalováním a poškozenou, kterou poškozená do spisu založila, nevyplývá, že by obžalovaný v této komunikaci snad potvrdil či se omlouval za jednání, které by mohlo mít nějaké trestněprávní důsledky. Za dané situace, a to i s ohledem na obecný a paušální popis skutku zvolený obžalobou a následně i napadeným rozsudkem, pojmy jako důkazní nouze či důvodné pochybnosti o skutkovém stavu nabírají svého významu. Zároveň lze odkázat na základní zásady v pochybnostech ve prospěch obviněného, povinnosti orgánů činných v trestním řízení dokázat vinu obviněného a zásadu materiální pravdy.
10. Pokud jde o návrh poškozené na náhradu nemajetkové újmy, tak ten nebyl řádně vyčíslen, ani doložen ve smyslu § 43 odst. 3 tr. řádu. Z návrhu nevyplývá, z jakého důvodu je požadována právě částka ve výši 500 000 Kč. Za toho stavu obhajoba prakticky neměla ani možnost se k návrhu adekvátně v rámci hlavního líčení vyjádřit. Návrh je založen pouze na subjektivních pocitech poškozené, které nejsou nikterak objektivizovány. Ačkoliv podle návrhu měla poškozená vyhledat odbornou psychologickou pomoc, tak k návrhu není připojena, ani v rámci hlavního líčení nebyla doložena, žádná zpráva, ze které by psychické problémy a jejich řešení (či např. medikace) u poškozené vyplývaly. Zda byla poškozená vůbec nucena vyhledat odbornou pomoc, nebylo prokázáno. Návrh poškozené na náhradu újmy a adhezí výrok napadeného rozsudku je v přímém

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

rozporu se znaleckým zkoumáním znalce PhDr. Pytla. Z tohoto znaleckého zkoumání mimo jiné jednoznačně vyplynulo, že v návaznosti na jednání obžalovaného poškozená nevykazuje, resp. nebyly zaznamenány žádné znaky traumatizace či jiné důsledky v jejím psychickém stavu a že při vyhodnocení psychického stavu nevyplývá důvodnost odborné pomoci poškozené. Pro vyslovení povinnosti k náhradě újmy musejí mít dovozeny všechny základní atributy odpovědnosti za újmu. V hlavním líčení nebyly postaveny na jisto minimálně dva atributy, a to, zda újma vůbec u poškozené vznikla a příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a vznikem újmy u poškozené. Napadený rozsudek je v části ohledně náhrady újmy poškozené nepřezkoumatelný. Úvahy soudu prvního stupně ohledně této otázky z napadeného rozsudku nejsou zřejmé. Soud prvního stupně při stanovení konkrétní částky, jakožto nároku na náhradu způsobené újmy, sice odkazuje na určitá rozhodnutí zdejšího krajského soudu, ale tato rozhodnutí obhajobě nejsou známá a obhajoba ani nemá reálnou možnost se s těmito seznámit, neboť nejsou veřejně publikována. Z jednovětného popisu u každého z odkazovaných případů je zřejmé, že se jedná charakterem trestné činnosti a povahou nároku na náhradu újmy o zcela odlišné případy.

11. V závěru svého opravného prostředku obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení a rozhodnutí.
12. *Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přiblíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.*
13. Ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení přezkoumal odvolací soud zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, jež tomuto rozsudku předcházelo, to vše především z hlediska vad vytýkaných v podaném odvolání. Poté dospěl k následujícím závěrům.
14. Odvolací soud především musí konstatovat, že soud prvního stupně nepochybil v řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku. Nedošlo k porušení ustanovení zákona, jimiž má být zabezpečeno právo obhajoby obžalovaného a řádné objasnění věci. Okresní soud při hlavním líčení provedl v souladu s procesními předpisy veškeré důkazy, které byly nezbytné pro jeho rozhodnutí. Ani odvolací soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, neshledal potřebu některé důkazy z hlediska objasnění stíhané trestné činnosti opakovat, či provádět nové důkazy. Ostatně ani odvolatel nenamítá, že by dokazování bylo neúplné a pokud poukazuje na absenci zpráv, které by potvrdily, s jakými problémy se musela poškozená vypořádat, tak je třeba uvést, že poškozená označila subjekty, na které se se svými problémy obrátila a od těchto subjektů byly zprávy vyžádány. Jde o zprávu klinické psychologičky PhDr. Anny Klimperové a zprávu Diecézní charity Plzeň. Jelikož poškozená v kritickém období nevyhledala lékařskou pomoc s utrpenými zraněními, logicky absentují lékařské zprávy. Jestliže se obhajoba zmínila o tom, že soud se měl podrobněji zabývat tím, z jakého období pochází fotografie poškozené založená v trestním spise, tak s ohledem na obsah ve věci provedených důkazů nepovažuje odvolací soud takovéto doplnění dokazování, jehož výsledek je spíše diskutabilní, za potřebné.
15. Odvolací soud je na rozdíl od obhajoby přesvědčen o tom, že okresní soud provedl dostatečné dokazování a vytvořil si tak dostatečné předpoklady pro spravedlivé rozhodnutí o podané obžalobě.

16. Je nutno konstatovat, že odvolací námitky obžalovaného spočívají především v polemice s hodnocením ve věci provedených důkazů, jak je provedl okresní soud. Je zejména namítáno, že okresní soud nepřihlédl dostatečným způsobem k závěrům vyplývajícím ze znaleckého zkoumání PhDr. Pytla.
17. Odvolací soud musí především konstatovat, že hodnocení provedených důkazů je výsostným právem zejména soudu prvního stupně, jenž jako soud nalézací jednotlivé důkazy při hlavním líčení osobně provádí, vyslyší obžalovaného, poškozenou a svědky a má tak vytvořené nejlepší předpoklady pro posouzení věrohodnosti jimi podávaných tvrzení. Může tak při hodnocení provedených důkazů a při vytváření svého vnitřního přesvědčení o vině či nevině obžalovaného reagovat i na celou řadu podnětů získaných právě při osobním kontaktu s vyslychanými osobami, které není schopna následná protokolace zcela vystihnout. V projednávané trestní věci se okresní soud zcela důvodně opřel o svědeckou výpověď poškozené [REDAKCE]. Ani odvolací soud nezaznamenává existenci takových okolností, které by nasvědčovaly tomu, že poškozená ve věci vypovídala nepravdivě, účelově, že by křivě obviňovala obžalovaného ze spáchání poměrně závažného protizákonného jednání. V dílčích částech je její výpověď podporována i celou řadou dalších důkazů. Přestože jde o důkazy nepřímé, tak není důvod jejich obsah zpochybňovat pouze na základě tvrzení, že veškeré takovéto další důkazy mají svůj základ ve výpovědi samotné poškozené, která měla další ve věci vyslechnuté svědky informovat o svých problémech s obžalovaným, aniž by tito svědci byli přítomni konkrétnímu protizákonnému jednání obžalovaného. Je třeba konstatovat, že například svědek [REDAKCE] popsal, jak poškozená opustila své tehdejší bydliště, aniž by byla s ohledem na tehdejší zimní období řádně oblečena, běžela ulicí bez bot. Dále byl přítomen slovnímu incidentu mezi poškozenou a obžalovaným, z něhož bylo zřejmé, že poškozená se uzavřela v osobním motorovém vozidle a obžalovaný následně na její jednání reagoval tím, že rozbil sklo u auta.
18. Celá řada dalších svědků skutečně patří ke známým poškozené, ale rozhodně nelze z jejich výpovědí dovozovat, že by snad poškozená svými sděleními s těmito svědky promyšleně manipulovala, aby si tak vytvořila předpoklady pro pozdější trestní řízení, které bylo zahájeno z jejího podnětu vůči obžalovanému. Například z výpovědi svědkyně [REDAKCE] je zcela zřetelné, že poškozená před ní nemluvila o svých problémech a až poté, co svědkyně upozorovala v jejím chování změny a sama se jí zeptala, zda nemá nějaké problémy, tak se jí poškozená s celou záležitostí svěřila. Obdobné souvislosti lze dovodit i z výpovědí dalších svědků, s nimiž poškozená v kritickém období komunikovala. Rovněž tak ve věci zajištěné SMS zprávy a emailová sdělení jsou v souladu s obsahem výpovědi poškozené, a to ať už jde o komunikaci mezi poškozenou a jejími známými, anebo o komunikaci mezi poškozenou a samotným obžalovaným.
19. Za situace, kdy veškeré takto popsané důkazy okresní soud hodnotil jako věrohodné a vzal je za podklad svých skutkových závěrů, nemohl přitakat závěrům znalce PhDr. Pytla, který uzavřel, že specifická věrohodnost výpovědi poškozené je problematická, že tato má sklony k účelovému zkreslování informací, zveličování a dramatizaci problémů. I znalecký posudek je pouze jedním z důkazů a nelze mu přičítat jakousi vyšší váhu. Okresní soud hodnotil provedené důkazy v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu a nelze mu činit výtky, že závěry znalce s ohledem na obsah dalšího ve věci provedeného důkazního materiálu nepovažoval za přesvědčivé.
20. Námitka, že výpověď poškozené může být účelově zkreslena z toho důvodu, že poškozená je na výsledku předmětné trestní věci zainteresována, a to z toho důvodu, že uplatnila nárok na náhradu nemajetkové újmy a navíc by se mohl obžalovaný domáhat vrácení nemovitostí, které daroval poškozené, není rovněž na místě. Poškozená i celkovým svým přístupem k soužití s obžalovaným nevykazuje znaky osoby vypočítavé, která zcela účelově vstoupila do svazku s obžalovaným, aby se majetkově obohatila. Skutečnost, že obžalovaný na poškozenou převedl vlastnická práva ke svému nemovitému majetku a k hodnotnějším movitým věcem jako jsou automobily, sama o sobě neodůvodňuje závěr o ziskuchtivosti poškozené. Z provedených důkazů nevyplývá zjištění, že by

obžalovaný takto jednal pod nátlakem nebo z důvodu, že byl zmanipulován poškozenou. Šlo prakticky výlučně o rozhodnutí jeho, když chtěl vyloučit z dědění své děti z předchozího vztahu. Poškozená se ani nezachovala jako osoba, která jednala zcela účelově, neboť je zřetelné, že se opakovaně k obžalovanému vracela a snažila s ním obnovit soužití. O tom svědčí samotné rozvodové spisy vedené u Okresního soudu v Českém Krumlově. Přes incident, k němuž došlo ve Španělsku a který byl i určitým vyvrcholením nevhodného chování obžalovaného vůči poškozené, a stal se i podnětem pro zahájení trestního stíhání obžalovaného, poškozená vzala svůj první návrh na rozvod zpět, obdobně se zachovala i později, obnovila soužití s obžalovaným. Až prakticky třetí návrh na rozvod manželství vyústil v rozhodnutí soudu, jímž bylo manželství obžalovaného a poškozené rozvedeno.

21. Odvolací soud považuje skutkové závěry okresního soudu za dostatečně podložené, nevznikají o nich důvodné pochybnosti. Ve svém souhrnu takovéto závěry dostatečně potvrzují zjištění soudu, že obžalovaný nejméně od počátku roku 2020 až do začátku října 2021 jednal vůči poškozené způsobem popsáním ve výroku napadeného rozsudku, především ji z důvodu své žárlivecké povahy opakovaně psychicky ponižoval, urážel ji vulgárními výrazy, obviňoval ji soustavně z nevěry, omezoval ji v jejím pohybu, v kontaktech s dalšími osobami, kontroval její mobilní telefon a pod vlivem požitého alkoholu neváhal v ojedinělých případech sáhnout i k fyzickému násilí. Lze souhlasit se závěry soudu prvního stupně, že ve svém souhrnu šlo o zlé nakládání vyznačující se vyšším stupněm hrubosti, bezcitnosti a určitou trvalostí, které poškozená pocítovala již jako těžké příkoří. Šlo o jednání, jehož se obžalovaný dopouštěl téměř po dobu dvou let. Zcela právem byl obžalovaný uznán vinným zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku. V podrobnostech lze v tomto směru plně odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
22. Okresní soud v neprospěch obžalovaného nepochybil ani při rozhodování o jeho potrestání. Lze naopak konstatovat, že odpovídajícím způsobem přihlédl ke všem skutečnostem, jež mají význam pro rozhodnutí o druhu a výměře trestu. Ukládaný trest odnětí svobody, který byl vyměřen mírně nad dolní hranicí zákonné trestní sazby a jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu mírně nad polovinou zákonného rozpětí, odpovídá zjištěné závažnosti protizákonného jednání obžalovaného, možnostem jeho nápravy, jež s ohledem na jeho bezúhonnost nejsou nikterak snížené a rovněž tak jeho poměrům. Okresní soud důvodně obžalovanému uložil i omezení, aby v průběhu stanovené zkušební doby nekontaktoval poškozenou, zejména jí nevyznával své city. Z výpovědi poškozené skutečně vyplývá, že i v současné fázi trestního řízení obžalovaný poškozenou nadále kontaktuje, což se po rozvodu manželství pro ni stává obtížným, a to zejména za situace, kdy se obžalovaný uchyluje ke slovnímu napadání a urážení. Předmětem další komunikace obžalovaného a poškozené v budoucnu by měly být toliko nezbytné kroky k řešení případných majetkoprávních vztahů, neboť poškozená je v současné době vlastníci nemovitostí, které však užívá obžalovaný.
23. Odvolací soud se neztotožnil ani s těmi námitkami obžalovaného, jimiž zpochybnil správnost výroku o povinnosti obžalovaného k náhradě nemajetkové újmy. Okresní soud se návrhem poškozené dostatečně podrobně zabýval, rozvedl skutečnosti, k nimž přihlížel, poukázal na i jiná rozhodnutí příslušných soudů o nemajetkových újmách. Přesvědčivě vysvětlil, na základě jakých kritérií dospěl právě k částce 140 000 Kč. Odvolací soud nemůže přisvědčit námitce, že napadený rozsudek je ohledně rozhodnutí o povinnosti obžalovaného uhradit nemajetkovou újmu nepřezkoumatelný. Je tomu právě naopak. Ani odvolací soud nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný zjištěným protizákonným jednáním zasáhl do přirozených práv poškozené, způsobil jí duševní útrapy, dlouhodobý stres, narušil její rodinné a sociální vazby. Odvolací soud nepovažuje přiznanou částku za nepřiměřenou, v podrobnostech se ztotožňuje s argumentací nalézacího soudu, již považuje za správnou a prakticky za vyčerpávající.

24. Ze všech shora rozvedených důvodů muselo být odvolání obžalovaného jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice dne 26.4.2023

JUDr. Jiří Trnka v.r.
předseda senátu